

DECIZIA nr. 42/16.01.2006
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „C”

înregistrată la D.G.F.P. a județului „V” sub nr. ... din 16.12.2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” a fost sesizată de către Activitatea de control fiscal - serviciul Control fiscal prin adresa nr..... din 16.12.2005, asupra contestației depusă de S.C. „C”, județul „V”, C.U.I. nr.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor dispuse prin decizia de impunere „D” din 11.11.2005 emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 20.10.2005.

Suma ce face obiectul contestației este de „S lei” individualizată astfel:

- „S1” lei - taxa pe valoarea adăugată;
- „S2” lei - contribuția la asigurări sociale datorată de angajator;
- „S3” lei - accesorii aferente;
- „S4” lei - contribuția la asigurări sociale reținută de la asigurați;
- „S5” lei - accesorii aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2005, la Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” sub nr. din 6.12.2005 și respectiv la organul emitent al actului administrativ fiscal atacat sub nr. ... din 07.12.2005.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175(1) și 179(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005, Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” prin biroul Soluționare contestații este legal investită să soluționeze contestația societății.

I. S.C. „C” S.R.L. contestă din raportul de inspecție fiscală nr. 4716/11.11.2005 capitolul 1.2 “Taxa pe valoarea adăugată colectată” pentru suma de „S1” lei, 4.1 “Contribuția angajatorului la asigurări sociale” pentru suma de „S2” lei cu accesorii aferente în sumă de „S3” lei și 4.2 “Contribuția pentru asigurări sociale datorată de asigurați” pentru suma de „S4” lei cu accesorii aferente în sumă de „S5” lei, invocând următoarele:

- pentru taxa pe valoarea adăugată:

- organul fiscal nu a ținut cont de faptul că suma de “M” lei reprezintă c/val. mărfurilor constatate lipsă la inventarul anual iar în momentul valorificării inventarului s-a procedat la calcularea și evidențierea perisabilităților normale ce se acordă la produsele din carne în sumă de “M” lei, pentru perioada 1999 - 2004;

- și consideră că numai după ce organul fiscal va verifica și calcula perisabilitățile la cantitățile de produse depozitate și manipulate în cadrul depozitului societății, se poate stabili eventualele cantități trecute pe costuri fără bază legală;

- în condițiile în care suma de “M” lei se va stabili că reprezintă perisabilități și operațiunea de trecere pe costuri va fi considerată legală, urmează a se recalcula corespunzător impozitul pe profit stabilit de organul de control.

- pentru contribuția la asigurări sociale :

- sumele stabilite suplimentar de plată la contribuția angajatorului la asigurările sociale, precum și la contribuția datorată de asigurați cu accesorii aferente, calculate de organul fiscal pentru perioada 01.01.2002 - 31.12.2003, au mai fost cuprinse parțial în procesul verbal de control nr. .../23.07.2003.

Față de cele invocate societatea solicită refacerea actului de control.

II. Prin decizia de impunere „D” din 11.11.2005 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 20.10.2005 de către organele de inspecție fiscală din cadrul A.C.F. „V”, înregistrat sub același număr și dată, s-a stabilit în sarcina societății obligația bugetară suplimentară de plată în sumă totală de “X” lei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată în sumă de “S01” lei cu accesorii aferente în sumă de “S02” și CAS datorat de angajator în sumă de „S1” lei cu accesorii aferente în sumă de „S3” lei și CAS datorat de asigurați în suma de „S4” lei cu accesorii aferente în sumă de „S5” lei din care se contestă suma totală de „S1 lei” reprezentând TVA, CAS datorat de angajator și asigurați cu accesorii aferente.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației formulată de S.C. „C”S.R.L. „V” se propune respingerea în totalitate a contestației ca nefondată.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile invocate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în materie în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de „S1”lei,

Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” prin biroul Soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra legalității măsurii dispuse prin decizia de impunere „D”din 11.11.2005 emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 20.10.2005 privind taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, prin decizia de impunere „D”din 11.11.2005 s-a stabilit ca obligație fiscală de plată cu titlu de taxă pe valoarea adăugată suma de „S1”lei, calculată asupra c/valorii mărfurilor constatate lipsă la inventarierea acestora de către societate în luna decembrie 2005, conform art. 128 (3) lit. e) din Codul fiscal.

Ulterior, S.C. „C” depune contestație pentru obligația fiscală privind taxa pe valoarea adăugată din decizia de impunere „D”din 11.11.2005 pentru suma de „S1”lei, considerând că are dreptul să calculeze și să înregistreze în evidența contabilă perisabilitățile ce se acordă la produsele din carne cu suma de “M” lei, pentru perioada 1999 - 2004, constatată lipsă la inventarul anual.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 128 (3) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit căruia:” Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. (...) c) < perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege:””, Hotărârea Guvernului nr. 1569/2002 pentru aprobarea Normelor privind limitele legale de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare, art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1997 republicată, potrivit căruia: <(1) Societățile comerciale (...) au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi, și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității.>și potrivit art. 11 (1) <Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului (...) sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective.>, precum și a Codului de procedură fiscală, republicat în anul 2005, art. 77 potrivit căruia: <În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.> și art. 92 potrivit căruia:

<(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale. (...).>

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-a reținut că S.C. „C” SRL a înregistrat în evidența contabilă, pentru perioada 1999 - 2004, în luna decembrie 2004 c/valoarea mărfurilor constatate lipsă la inventarul anual în sumă de “M” lei ca perisabilități fără a respecta prevederile Normelor privind limitele legale de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1569/2002.

În consecință, organul fiscal a considerat mărfurile constatate lipsă la inventar ca livrări de bunuri și a calculat taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 128 (3) lit. e) din Codul fiscal, în sumă de „S1”lei.

În motivarea contestației, contestatoarea susține că are dreptul să înregistreze c/valoarea mărfurilor constatate lipsă la inventar ca perisabiliți normale ce se acordă la produsele din carne în sumă de „M” lei, pentru perioada 1999 - 2004, și consideră că numai după ce organul fiscal va verifica și calcula perisabilitățile la cantitățile de produse depozitate și manipulate în cadrul depozitului se poate stabili eventualele cantități trecute pe costuri fără bază legală, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației din următoarele considerente:

- nu face dovada că a calculat suma maximă de perisabilitate admisă, potrivit Hotărârii Guvernului nr.1569/2002 pentru aprobarea Normelor privind limitele legale de perisabilitate la mărfuri în procesul de comercializare, publicată în Monitorul Oficial nr. 27/20.01.2003, pentru a se încadra în prevederile art. 128 (9) lit. c) din Codul fiscal potrivit căruia: <<Nu constituie livrări de bunuri, în sensul alin. (1), perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;>>.

- organul de inspecție fiscală, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală, republicat în 2005, verifică documentele din evidența contabilă puse la dispoziție de către societate, respectarea prevederilor legislației fiscale și contabile, precum și stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora și nu întocmește documente acolo unde constată că societatea verificată nu le-a întocmit și înregistrat, potrivit legii, în contabilitatea proprie.

Societatea este obligată să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit art. 1 din Legii contabilității nr. 82/1991 republicată, și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității, iar pentru stabilirea stării de fapt fiscale este obligată, potrivit art. 77 din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2005, să conducă evidențe fiscale.

Iar răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității, potrivit art. 11 din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată, revine administratorului societății „C” SRL respectiv d-nului F. M.

În temeiul dispozițiilor legale și celor precizate mai sus, se reține că în mod legal și corect organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina societății obligația fiscală în sumă de „S1” lei cu titlu de taxa pe valoarea adăugată calculată asupra mărfurile constatate lipsă la inventarul din luna decembrie 2004 care sunt considerate livrări de bunuri efectuate cu plată întrucât nu au fost calculate limitele maxime de perisabilitate admise, potrivit legii, motiv pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și de asigurați în sumă totală de „s” lei cu accesorii aferente în sumă de „s1” lei,

Direcția generală a finanțelor publice a județului „V” prin biroul Soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra legalității măsurilor dispuse prin decizia de impunere „D” din 11.11.2005 emisă în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 20.10.2005 privind obligația fiscală cu titlu de CAS datorat de angajator și de asigurați cu accesorii aferente.

Perioada verificată: 01.01.2002 - 30.06.2005.

În fapt, prin decizia de impunere „D” din 11.11.2005 s-a stabilit ca obligație fiscală de plată în sumă totală de x1 lei cu titlu de CAS datorat de angajator în sumă de „S1” lei cu accesorii aferente în sumă de „S3” lei și CAS datorat de asigurați în sumă de „S4” lei cu accesorii aferente în sumă de „S5” lei.

Ulterior, S.C. „C” SRL depune contestație pentru obligația fiscală privind CAS datorat de angajator și de asigurați în sumă de „S2+S4” lei cu accesorii aferente în sumă de „S3+S5” lei, invocând că o parte din aceste obligații au fost cuprinse parțial și în procesul verbal nr. din 23.07.2003.

În drept, se fac aplicabile prevederile art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar – fiscală și a art. 115 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-a reținut că obligația fiscală suplimentară de plată la CAS datorat de angajator și de asigurați s-a stabilit pe baza declarațiilor depuse de societate la Casa Județeană de Pensii „V”, declarații care nu sunt înregistrate în evidența contabilă a contestatoarei.

De asemenea, de precizat că, potrivit prevederilor art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, preluarea activității de control fiscal și de soluționare a contestațiilor, precum și preluarea personalului s-a aplicat începând cu data de 1 octombrie 2003 când activitatea privind controlul și soluționarea contestațiilor pentru contribuția de asigurări sociale a intrat în sarcina Ministerului Finanțelor Publice și a unităților sale subordonate.

Motivația contestatoarei că obligația fiscală stabilită de plată la CAS datorat de angajator și de asigurați pentru perioada 01.01.2002 și 31.12.2003 a fost cuprinsă parțial în procesul verbal de control nr. din 23.07.2003 nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației din următoarele considerente:

- procesul verbal a fost încheiat în data de 17.07.2003, înregistrat la D.C.F. „V” sub nr. ... din 23.07.2003, pentru perioada 01.07.2001 - 31.03.2003 și a cuprins în verificare obligațiile fiscale administrate de M.F.P. (impozit pe venit din salarii, impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și fonduri speciale) și nu contribuții sociale;

- contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și de asigurați nu se putea cuprinde în verificare la data efectuării controlului fiscal și întocmirea procesului verbal nr. ... din data de 23.07.2003 întrucât prevederile art. 40 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 se aplică începând cu data de 01 octombrie 2003;

Iar, pentru neachitarea la termenele de scadență de către societate a obligațiilor de plată, potrivit art. 115 și 121 din Codul de procedură fiscală, republicat în 2005, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

În consecință, organul fiscal a stabilit legal și corect obligația de plată cu titlu de contribuție de asigurări sociale datorate de angajator și de asigurați în sumă totală de “S2+S4” lei, iar pentru nerespectarea termenelor de plată s-au calculat accesorii în sumă totală de “S3+S5” lei, motiv pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 186(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2005, coroborate cu pct. 12.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003, republicată, aprobate prin Ordinul MFP nr. 519/2005, se

D E C I D E:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. „C”, județul „V”, pentru suma de „S lei” reprezentând taxa pe valoarea adăugată, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator și de asigurați cu accesoriile aferente.
2. Biroul soluționare contestații va asigura comunicarea prezentei celor în drept.
3. Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă.

DIRECTOR EXECUTIV,
ec. Mihăiță Panțiru

Șef birou: _____

Red./dact.: _____

Biroul juridic: _____